

РЕШЕНИЕ

№ 1109

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 130-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТАНИМИР Б. МИРОВ

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разгледа докладваното от СТАНИМИР Б. МИРОВ Административно наказателно дело № 20221110211805 по описа за 2022 година

Образувано е по жалба на Х. Х. А.-В. срещу електронен фиш серия К № 5048419, издадено от ОДМВР Перник, с който на жалбоподателят е наложено административно наказание - глоба в размер на 600.00 лв., за нарушение на [чл. 21, ал. 2](#), вр. [ал. 1 от ЗДвП](#).

С жалбата се иска отмяна на електронния фиш, като необоснован. Излагат се доводи за липса на снимков материал относно твърдяното нарушение, както и неправилно определено наказание.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, явява се процесуален представител- адв.С. / с пълномощно по делото/. Моли да се постанови решение с което да се отмени обжалвания електронен фиш. Поддържа изложените в писмени бележки основания за това. Моли да се присъдят направени разноски по делото.

Въззиваемата страна не изпраща представител.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, приема за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на запис от АТСС 11743 до на 10.07.2021 г. в 16, 11 часа, гр.Перник път 1-6 км.81+ 400 бензиностанция NPC , с посока на движение към гр.София, при ограничение на скоростта от 60 км/ч и пътен знак В-26, лек автомобил " Мерцедес" с регистрационен номер ***, жалбоподател нарушил разпоредбата на [чл. 21, ал. 2](#), вр. [ал. 1 от ЗДвП](#), като вместо с разрешена скорост от 60 км/ч се движел със скорост от 105 км/ч и по този начин превишил разрешената скорост с 40 км/ч. Въз основа на видеоматериала ОДМВР издал ЕФ за налагане

на глоба серия К № 5048419, с който на основание [чл. 189, ал. 4](#), вр. [чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП](#) на жалбоподател била наложена глоба в размер на 600 лева.

Въз основа на установените фактически обстоятелства съдът направи следните изводи от правна страна:

Жалбата изхожда от легитимирано лице (наказаното физическо лице), депозирана е в преклузивния срок по [чл. 189, ал. 8 от ЗДвП](#) и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, в който смисъл се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалвания акт по [чл. 58д от ЗАНН](#) т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал. 1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

Съгласно разпоредбата на [чл. 21, ал. 1 ЗДвП](#) при избиране скоростта на движение в населено място на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава скорост от 50 км/час, а когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая извършването на нарушението е установено от видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип АТСС 11743 do представляваща одобрен тип средство за измерване, което отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

Видно от представената фотоснимка измерената скорост на движение на автомобила, собственост на жалбоподателя е била 109 км/ч., в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 км/ч, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 105 км/ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава, като във фиша е отразено констатираното превишение от 45км. /час.

От анализа на доказателствените източници се достига до недвусмислен извод, че на посочената в електронния фиш дата, час и място с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип АТСС 11743 do било заснето движение на процесния лек автомобил със скорост от 109 км. /ч. (преди отчитане на толеранс от 3 км. /час) при ограничение от 60 км. /ч., въведено с пътен знак В26, с което съдът намира, че от обективна страна е нарушена разпоредбата на [чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП](#).

Описаната фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, които преценени поотделно и в тяхната съвкупност не водят до различни фактически изводи. При така установените факти, съдът намира следното от правна страна:

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с

наказателно постановление и с "електронен фиш", като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване и налагане на наказанията. Съгласно [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#), при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т. е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на ел. фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно наказателното производство.

С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в [Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г.](#) на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#) беше добавен терминът "автоматизирано" техническо средство, а съгласно [§ 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП](#) - "Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно [Закона за измерванията](#), които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес", тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

Към датата на нарушението вече е било отменено изискването на чл. 165, ал. 2, [т. 8 от ЗДвП](#) да се обозначават чрез поставяне на пътни знаци, оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. След като това изискване е отпаднало и то изрично е отменено с последвалата редакция на закона, то не е необходимо участъкът, в който се е извършвал контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство да е бил обозначен с поставянето на пътен знак E24, каквото задължение имаха преди това контролните органи. Именно поради тази причина и след отпадането на посоченото законово изискване, не е необходимо да бъдат събирани доказателства за поставен пътен знак, указващ на водачите за извършвания видеоконтрол.

В съответствие с разпоредбата на [чл. 189, ал. 8 от ЗДвП](#), АНО е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото.

В случая нарушението е установено от мобилна система за видеоконтрол надлежно калибрована, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Именно по тази причина в електронния фиш липсва посочване на конкретен издател, тъй като операторът на системата за видеоконтрол няма това качество.

Съдът приема за доказано авторството на деянието, тъй като автомобилът е заснет с мобилна камера за превишена скорост и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението. Съгласно разпоредбата на [чл. 188, ал. 1 от ЗДвП](#), собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В случай, че не собственикът е управлявал автомобила, а друго лице, съгласно разпоредбата на [чл. 189, ал. 5 от ЗДвП](#), след получаване на електронния фиш, жалбоподателят С. е следвало в 14 дневен срок да подаде писмена декларация до териториалната структура на МВР с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В настоящия случай, в изпълнение разпоредбата на [чл. 189, ал. 5 от ЗДвП](#), наказващият орган е изпратил ел. фиш на лицето по [чл. 188, ал. 1 от ЗДвП](#), като в същия изрично е указана възможността за подаване на цитираната по-горе декларация. Вместо декларация по [чл. 189, ал. 5 от ЗДвП](#), жалбоподателят е подал жалбата, предмет на настоящото производство, тоест той не се е възползвал от предоставената му законова възможност.

Съгласно разпоредбата на [чл. 189, ал. 11 от ЗДвП](#), влезият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Самият електронен фиш е приравнен от законодателя на наказателно постановление, тъй като с него освен, че се установява нарушението, се налага и конкретно наказание за това нарушение. Тук процедурата е различна от тази по ЗАНН, като нямаме отделен АУАН и НП, а двата акта са инкорпорирани в електронния фиш. Следователно не може да се приложи разпоредбата на [чл. 34 от ЗАНН](#), относно сроковете за издаване на АУАН и НП, тъй като ел. фиш е

приравнен на наказателно постановление, а за дата на издаването му се счита датата на извършеното нарушение. Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити във връзка с извършеното нарушение, а именно: дата, място, начин на извършване на нарушението и самоличност на нарушителя. Разликата в засечената скорост от 109 км/ч и посочената в ел. фиш скорост от 105 км/ч се дължи на така наречения "толеранс", който представлява възможната процентна грешка при засичането на скоростта. Този толеранс е 3% от засечената скорост и се отчита в полза на нарушителя, като засечената от радара скорост се намалява именно с тези 3%. Точно заради това не може да се говори за нарушаване правата на жалбоподателя, поради неяснота или противоречия в издадения ел. фиш. Напротив, правата му са напълно защитени, тъй като евентуално възможната грешка при отчитането на скоростта е изчислена в негова полза.

Следва да се отбележи, че от приложените към делото Протокол № 01-С-ИСИС от проверка на мобилна система за видеоконтрол и приложеното Удостоверение за вписан тип средство за измерване се установява, че система за видеоконтрол е мобилна такава, одобрена да служи за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, надлежно калибрована и технически годна към датата на нарушението за осъществяване на посочения видеоконтрол.

Обстоятелството, че в ел. фиш не са посочени начинът на обжалването му и органът, пред който се обжалва, по никакъв начин не е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Фактът, че делото се разглежда от настоящия състав и производството е редовно образувано пред СРС е достатъчно показателен, че са напълно защитени правата му и същият се е възползвал от дадената законова възможност да обжалва, и да иска отмяна на наложената му глоба пред съда. Подсъдността за разглеждане на това производство пред СРС е с оглед Определение на ВКС постановено по реда на чл.43, ал.3 от НПК.

Нормата на [чл. 188, ал. 1 от ЗДвП](#) предвижда административно наказателна отговорност за собственика на МПС за извършеното с него нарушение. В конкретния случай, видно от справката от централната база на КАТ, собственик на МПС, с което е извършено нарушението, е жалбоподателят П. М. С. и по делото няма представени доказателства в друга насока. Същият не се е възползвал от възможността по [чл. 189, ал. 5 от ЗДвП](#), поради което и правилно е бил приет от издателя на обжалвания електронен фиш като лице отговорно за извършеното нарушение.

Според [чл. 21, ал. 1 от ЗДвП](#) при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойностите на скоростта в км/ч, посочени изчерпателно в тази алинея, а според [чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#), когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай жалбоподателят е нарушил разпоредбата на [чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#), понеже се е движил с автомобила с по-висока от максимално разрешената скорост за движение в населено място от 50 км/ч., обозначено с пътен знак В 26. Касае се за нарушаване на забрана по [чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#) в населено място да не се превишава максимално допустимата скорост, която се сигнализира с пътен знак по смисъла на [чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#). Водачът на автомобила се е намирал в населено място и е следвало да спазва

ограничението на скоростта за населено място, тъй като в процесния участък е имало поставен знак, указващ ограничение на скоростта от 60 км/ч. Писмено доказателство за цитираното ограничение на скоростта е и приложеният по делото Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство. В него ясно е описано мястото, където се е осъществявал контрол на скоростта и това, че ограничението е било общовалидното за населено място въведено с пътен знак по смисъла на [чл. 21, ал. 2 от ЗДвП](#). Съставителят на протокола – длъжностното лице/л.9/ се е подписал, че автоматизираното техническо средство е разположено и настроено съгласно изискванията за обслужване на производителя и нормативните предписания, а наличните пътни знаци са проверени преди и след измерването. Това е официален документ по смисъла на [чл. 93, т. 5 от НК](#) - съставен по предвидения ред от длъжностно лице в кръга на службата му и има доказателствена сила за описаните в него обстоятелства, едно от които е и ограничението на скоростта в процесния участък.

Санкционната норма на [чл. 182, ал. 1 от ЗДвП](#) предвижда, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 5 - за превишаване над 40 км/ч - с глоба 600 лв.

С оглед на цитираната нормативна уредба и предвид установените по делото факти, съдът приема, че в случая жалбоподателят е нарушил забраната на [чл. 21, ал. 2, вр.ал.1 от ЗДвП](#), тъй като от събраните по делото доказателства се установи, че на 10.07.2021 г. в 16, 11 часа, гр.Перник път 1-6 км.81+ 400 бензиностанция NPC , с посока на движение към гр.София, при ограничение на скоростта от 60 км/ч и пътен знак В-26, лек автомобил " Мерцедес" с регистрационен номер ***, като вместо с разрешена скорост от 60 км/ч се движел със скорост от 105 км/ч и по този начин превишил разрешената скорост с 45 км/ч. Максимално разрешената скорост е била превишена от жалбоподателя с 45 км/ч, а размерът на глобата в този случай е точно 600 лева. Наказанието е фиксирано, поради което съдът не може да изменя неговия размер.

С оглед гореизложеното съдът прие, че правилно и законосъобразно е издаден обжалваният електронен фиш за реализиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя във връзка с извършването на това нарушение и същият следва да бъде потвърден.

При този изход на спора и с оглед липса на направеното искане от процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира че не дължи произнасяне в тази насока.

Предвид изложеното и на основание [чл. 63, ал. 2, т. 5](#) и [чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН](#),

Софийският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш сер.К № 5048419 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, издаден от ОДМВР Перник, с който за нарушение на [чл. 21, ал.2, вр.ал. 1 от ЗДвП](#), на жалбоподател е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 600 /шестстотин/ лева на основание [чл. 189, ал. 4](#), вр. [чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП](#).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____